

lade være ud fra samme Betragtning at udtale, at det vil blive ret interessant, naar den 5-aarige Periode er udløben, og man har to Linier løbende, en med en Laaneværdi af 4,000 Kr. og en med en Laaneværdi af 5,000 Kr. som Maksimalgrænse, da at se, hvilken af dem der har vist sig at arbejde bedst. Jeg har den Tro, at den Linie, hvormed vi have arbejdet i denne 5-aarige Periode, vil staa sig bedst. Thi har man haft Vanskelighed ved at faa det til at slaa til med 4,000 Kr., vil det blive endnu vanskeligere med 5,000 Kr., og har det været vanskeligt at forrente 4,000 Kr., vil det være endnu vanskeligere at forrente 5,000 Kr. Men jeg gaar ud fra, at man har faaet en Kompensation i den anden Ende, om jeg saa maa sige, i Sparsommeligheden. Det vil blive de sparsommelige, der fortrinsvis ville komme til at virke tilfredsstillende, men hvem der vil komme til at virke bedst, vil Fremtiden vise.

Jeg skal kortelig berøre Ændringsforslag under Nr. 7, som er berørt saa ofte, særlig af det ærede Medlem for 9de Kreds (Nordby). Jeg beklager, at dette Ændringsforslag ikke har vundet Flertal — af to Grunde. Det maa nu for det første betegnes omtrent som et Ulykkestilfælde, at flere Medlemmer ikke vare til Stede i Udvalget, da det var for, idet de skulde ind i et andet Udvalg. Man har jo arbejdet under et Højtryk, som har gjort det vanskeligt at faa alt behandlet i tilstrækkelig Grad, og paa det sene Tidspunkt turde man ikke holde fast ved Forslag, som man ellers sympatiserede med, for ikke at risikere, at Loven strandede. Jeg indrømmer ogsaa, at Landarbejderen, hvad enten han bor ved Skagen eller ved Gedser, staa Statskassen lige nær. Jeg er bleven noget betænkelig ved, hvad den højtærede Landbrugsminister nylig sagde, at det vilde være værst for disse Mennesker i gode Egne, hvis denne Sum blev bestemt begrænset til 5,000 Kr. Med andre Ord: jeg drager af den højtærede Landbrugsministers Udtalelse den Slutning, at Værdien vil komme til at overstige de 5,000 Kr. i mange Tilfælde i de gode Egne. Hvis dette skulde blive Tilfældet, vilde jeg ønske, at Loven ikke skulde træde ud i Livet, men jeg har den Tro og den Tillid til den højtærede Landbrugsminister, at han vil forstaa at tage varsomt paa den Sag, forstaa at veje og vrage, saaledes at man kommer ikke over de 5,000 Kr., medmindre der foreligger særlige Grunde dertil. Af denne Grund

vil jeg anbefale, at man stemmer mod Ændringsforslaget.

Endelig kan jeg ikke undlade at udtale mig om et Punkt, jeg ved 1ste Behandling særlig gjorde mig til Talsmand for, nemlig Sparsommeligheden. Jeg er en varm Ven heraf og tror, den kan faa overordentlig Betydning, naar den bliver tagen paa den rette Maade. Det er jo sikkert nok, at de Mennesker, der forstaa at spare fra unge af, ere bedst kvalificerede til at faa saadanne Brug. Der er her et stort Felt at arbejde paa og 3 Faktorer: Hjemmet, Skolen og Husbonden, der kunne gøre deres Indflydelse gældende. Det er mærkværdigt, at man skal slaa til Lyd for en saadan Sag, men man kan ikke slaa til Lyd ofte nok derfor, der skal mindes om den atter og atter, men jeg haaber efter den Bestemmelse, der er foreslaaet under Nr. 3, at Sparsommeligheden vil blive belønnet ved, at sparsommelige Arbejdere under lige Forhold først maa komme i Betragtning. Jeg vil altsaa anbefale mine Meningsfæller saavel som andre ærede Medlemmer, der nære samme Anskuelse, at stemme mod Mindretallets Forslag, særlig om at gaa ned fra de 3 Millioner. Jeg vil haabe, at Forslaget maa blive Landarbejderne til Lykke og Velsignelse, saa opnaas jo det, der tilsigtes. Hermed skal jeg anbefale de af Udvalget stillede Ændringer.

Sørensen-Egaa: Den ærede Ordfører udtalte, at enkelte Medlemmer stode tvivlende, navnlig over for Ændringsforslag Nr. 3 og 6. Ved Nr. 3 foreslaas „raadig over“ ændret til „Ejer af“. Naar en Mand selv ejer største Delen af den Kapital, der skal til, men mangler en lille Del, som han dog kan faa betroet, vilde det dog være heldigere at have Ordet „raadig over“, thi derved vilde man kunne hjælpe Folk, som nu neppe kunne blive det, naar det saa stærkt slaas fast, at man skal være Ejer. — Ændringsforslaget Nr. 6 sætter den bestemte Grænse af 12 Tdr. Land i magre Egne; ogsaa det har der været nogen Betænkelighed ved, men der staaer dog, at Lodden uden Landbrugsministerens Samtykke ikke maa være over 12 Tdr. Land. Derved aabnes der altsaa en Mulighed for, at den kan blive større. Men over for disse Betænkeligheder staaer der det meget vigtige, at Summen sættes til 3 Millioner, og kan det naas, have vi ment at kunne gaa ind paa det andet. Med de Udvidelser, der ere givne Begrebet: Landarbejder, vil der jo i Fremtiden komme